

nalát a kés vízszintese, itt, ezen a festményen a kompozíciónak mintegy centrumává, kristályosodási pontjává válik az asztalon feltűnő kés fekete foltja. A tájnak, a szobának, a különféle tárgyaknak valóságban egymástól oly távol levő síkjai a vásznon egyetlen síkká olvadnak össze, a köztük levő távolságra legfeljebb utal a művész, de festőileg semmiképpen sem aknázza ki. Ellenkezőleg, minden egyes művén újból és újból próbálja a térproblémát a maga számára megoldani, minden egyes alkotásán más és más módon. Néhol a házfal előtt felbukkanó figura érzékelteti a távolságot, másutt viszont – mint ikonjainál is – az alakok mögött egységesen, töretlenül kifeszülő arany háttér emeli őket valamilyen felsőbb, léptékkal nem mérhető szférába. A művész megoldásai még nem véglegesek, még nem teljesen letisztultak, lezártak, minden alkotáson újra kell megküzdenie értük, anélkül, hogy elsajátította volna már az – egyébként néha káros – rutint. „Mi az evidens módszer?” – veti fel a kérdést ő maga – „pontosabban: mikor evidens a módszer annak számára, aki él vele? Az alkotó módszernek a szemlélet az alapfeltétele. (Természetesen festői szemléletre gondolok.) Ha szemléletem olyan, hogy minden körülmények között, minden megoldásra váró feladat elvégzése során megállja a helyét, a lényeges festői kérdésekben határozott nézőpontot nyújt, akkor lényegében nem más, mint egységes vizuális rendszer. Ha sikerült egy ilyen rendszer kialakítása, biztosan élek is vele, és e szerint szemlélem a világot, akkor kizárólag ennek megfelelően fejezhetem ki magam. Akkor a kifejezés bizonyos módja evidens lesz számomra.”

Kováts Albert kétségkívül minden egyes képén újra teremti meg az evidens módszert, de talán éppen ez teszi lehetővé, sőt szükségessé is, hogy mindig új utakkal is kísérletezzék. Legutóbbi rajzai születésében például Paul Klee művészete jelentett ösztönző hatást, a rajzok játékos könnyedsége, finom vonalmintázata és szimbolikus benső világa. Klee felfogásmódjával rokon, és mégis tökéletesen a művész sajátos szemléletének újszerű kivetítődése.

Kováts Albert még pályája elején áll, stílusa még nem kiforrott. Éppen ezért várjuk nagy érdeklődéssel: vajon hová, melyik irányba fog fejlődni, s miképpen

Kováts Albert: *Interieur, ablakkal*

találja meg a maga számára egyedül lehetséges „evidens” módszert.

PASSUTH KRISZTINA